

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลนครอุดรธานี
เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๗

หลักการ

เพื่อให้มีเทศบัญญัติเทศบาลนครอุดรธานี เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๗ ใช้บังคับในเขตพื้นที่เทศบาลนครอุดรธานี

เหตุผล

โดยที่ในปัจจุบันสถานการณ์น้ำเน่าเสีย ในเขตพื้นที่เทศบาลนครอุดรธานีได้ทวีความรุนแรงขึ้น เป็นลำดับ อันมีสาเหตุมาจากการประกอบกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบัน เทศบาลนครอุดรธานีตระหนักถึงความเดือดร้อนของประชาชนจากผลความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมและปัญหาน้ำเสีย จึงได้ดำเนินการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถรวบรวมน้ำเสีย โดยผ่านระบบท่อและนำไปบำบัดยังสถานีควบคุมคุณภาพน้ำ โดยในระยะต่อไปเทศบาลนครอุดรธานีจะได้ขยายแนวระบบท่อให้ครอบคลุมพื้นที่ รวมถึงการวางมาตรการเพื่อแก้ไขปัญหาอันเกิดจากน้ำเน่าเสีย แต่เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวต้องมีต้นทุนค่าใช้จ่ายในด้านต่างๆ รวมถึงการบริหารจัดการด้วย ทางเทศบาลนครอุดรธานี จึงเห็นควรนำหลักการ ผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย (Polluters Pay principle : PPP) ตามนโยบายรัฐบาลเข้ามาใช้ เพื่อให้การบริหารสิ่งแวดล้อมทางน้ำของเทศบาลนครอุดรธานีเป็นไปอย่างยั่งยืนและเป็นธรรม ประกอบกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๙๓ ให้นายกเทศมนตรีในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย สำหรับในเขตเทศบาล จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัติเทศบาลนครอุดรธานี “เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย” โดยจัดเก็บค่าธรรมเนียมจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย เพื่อนำรายได้มาสมทบสนับสนุนในการบริหารจัดการระบบบำบัดน้ำเสียให้มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืนและแก้ไขปัญหาความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมอันเกี่ยวกับน้ำเสียต่อไป

เทศบัญญัติเทศบาลนครอุดรธานี
เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๗

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๖(๑),(๓) และมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ.๒๕๕๒ ประกอบ มาตรา ๙๓ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๑๖ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ เทศบาลนครอุดรธานี โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลนครอุดรธานี และโดยอนุมัติของผูว่าราชการจังหวัดอุดรธานี จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลนครอุดรธานี เรื่อง การจัดเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ได้ประกาศโดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลนครอุดรธานี แล้วเจ็ดวัน

หมวดที่ ๑
บททั่วไป

.....

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“ระบบบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า อุปกรณ์ หรือวิธีการที่กักเก็บน้ำเสียตลอดจนเครื่องจักรกล ซึ่งมีไว้สำหรับปรับปรุงลักษณะของน้ำเสียให้มีลักษณะเหมาะสมเป็นน้ำทิ้งตามมาตรฐานน้ำทิ้งที่เทศบาลนครอุดรธานีกำหนด

“ระบบบำบัดน้ำเสียรวม” หมายความว่า ระบบบำบัดน้ำเสียของเทศบาลนครอุดรธานีจัดให้มีขึ้นเพื่อบำบัดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ผ่านระบบรวบรวมน้ำเสีย

“น้ำเสีย” หมายความว่า ของเสียที่อยู่ในสภาพเป็นของเหลว รวมทั้งมลสารที่ปะปนหรือปนเปื้อนอยู่ในของเหลวนั้น

“แหล่งกำเนิดน้ำเสีย” หมายความว่า ชุมชน โรงงานอุตสาหกรรม อาคารสิ่งก่อสร้าง และสถานที่ประกอบกิจการใดๆ หรือสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นแหล่งที่มาของน้ำเสีย

“น้ำทิ้ง” หมายความว่า น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดจากระบบบำบัดน้ำเสียแล้ว จนเป็นไปตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดมลพิษ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ

“แหล่งรองรับน้ำทิ้ง” หมายความว่า ท่อรับน้ำเสียและแหล่งน้ำธรรมชาติ เช่น คู คลอง แม่น้ำ และหนองน้ำ

“การระบายน้ำทิ้ง” หมายความว่า การปล่อยน้ำทิ้งลงสู่หรือไหลไปสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้ง “ของเสีย” หมายความว่า ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีมาจากแหล่งกำเนิดมลพิษ รวมทั้งกาก ตะกอน หรือสิ่งตกค้าง จากสิ่งเหล่านั้นที่อยู่ในสภาพของแข็ง ของเหลว หรือก๊าซ

“วัตถุอันตราย” หมายความว่า วัตถุระเบิดได้ วัตถุไวไฟ วัตถุออกซิไดซ์ และ วัตถุเปอร์ออกไซด์ วัตถุมีพิษ วัตถุที่ทำให้เกิดโรค วัตถุกัมมันตรังสี วัตถุที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทางพันธุกรรม วัตถุกัดกร่อน วัตถุที่ก่อให้เกิดการระคายเคือง วัตถุอย่างอื่นไม่ว่าจะเป็นเคมีภัณฑ์หรือสิ่งอื่นใด ที่อาจทำให้เกิดอันตรายแก่บุคคล สัตว์ พืช ทรัพย์ หรือสิ่งแวดล้อม

“ท่อรับน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อหรือทางระบายน้ำที่เทศบาลนครอุดรธานี จัดให้มีขึ้นเพื่อนำน้ำเสีย น้ำทิ้ง หรือน้ำอื่นใดจากอาคารหรือสถานประกอบการไปสู่ท่อรวบรวมน้ำเสีย

“ท่อรวบรวมน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อที่เทศบาลนครอุดรธานีจัดให้มีขึ้นเพื่อนำ น้ำเสีย น้ำทิ้ง หรือน้ำอื่นใดไปสู่ระบบบำบัดน้ำเสียรวม

“ท่อเชื่อมน้ำเสีย” หมายความว่า ท่อหรือรางระบายน้ำที่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิดน้ำเสียจัดให้มีขึ้นเพื่อนำน้ำเสียจากอาคารหรือสถานประกอบการไปสู่ท่อรับน้ำเสียหรือท่อรวบรวม น้ำเสีย

“ท่อเชื่อมน้ำทิ้ง” หมายความว่า ท่อหรือรางระบายน้ำที่เจ้าของหรือผู้ครอบครอง แหล่งกำเนิดน้ำเสียจัดให้มีขึ้นเพื่อปล่อยน้ำทิ้งจากอาคารหรือสถานประกอบการลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อรวบรวม น้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

“การต่อท่อเชื่อม” หมายความว่า การต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้งจากเจ้าของหรือ ผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียเข้าสู่หรือลงสู่ท่อรับน้ำเสียหรือท่อรวบรวมน้ำเสีย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ เงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

“โรงงานอุตสาหกรรม” หมายความว่า โรงงานอุตสาหกรรม ตามกฎหมายว่าด้วย โรงงาน

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“อาคาร” หมายความว่า อาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

“อาคารชุดหรือคอนโดมิเนียม” หมายความว่า อาคารชุดหรือคอนโดมิเนียมตาม กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

“บ้านพักอาศัย” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ซึ่งโดยปกติบุคคลอาศัยอยู่ ทั้งกลางวันและกลางคืน โดยไม่นำส่วนใดของตัวบ้านมาดัดแปลงเป็นสถานประกอบการ

“สถานประกอบการ” หมายความว่า สถานที่ประกอบกิจการ เช่น โรงแรม ร้านอาหาร สถานเริงรมย์ หรือสถานที่ประกอบกิจการใด ๆ ที่เป็นแหล่งก่อให้เกิดน้ำเสีย

-๓- / “แหล่งกำเนิดมลพิษประเภทที่ ๑”

“แหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทที่ ๑” หมายความว่า อาคารซึ่งโดยปกติบุคคลใช้อยู่อาศัยได้ทั้งกลางวันและกลางคืน ไม่ว่าจะเป็นการอยู่อาศัยอย่างถาวรหรือชั่วคราว เช่น บ้านพักอาศัย อาคารแถว

“แหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทที่ ๒” หมายความว่า

(๑) อาคารที่ทำการของหน่วยงานราชการ/รัฐวิสาหกิจ หรือของเอกชนหรือองค์การระหว่างประเทศ

(๒) มูลนิธิ/สมาคม/ศาสนสถาน/สถานสาธารณกุศล

(๓) โรงเรียน/สถานศึกษา/สถานรับเลี้ยงเด็ก/สถานดูแลผู้สูงอายุ/สถาบันกวดวิชา

(๔) โรงพยาบาล

(๕) สถานพยาบาลที่มีใบอนุญาตประกอบกิจการสถานพยาบาล ประเภทไม่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน

(๖) โรงพยาบาลสัตว์/สถานที่รักษาสัตว์

(๗) สถานประกอบการ

๗.๑ อาบ อบ นวด

๗.๒ นวดแผนโบราณ/สปา/นวดเท้า

๗.๓ ร้านเสริมสวย/ร้านตัดผม

๗.๔ ร้านซักรีด

๗.๕ ร้านขายของชำ/ขายของเบ็ดเตล็ด

๗.๖ ภัตตาคาร /ร้านจำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม

๗.๗ โรงแรม/บังกะโล/เกสต์เฮาส์/หอพัก/อพาร์ทเมนท์/ห้องเช่า

(๘) ตลาด

(๙) สถานีขนส่ง/สถานีรถไฟ/สถานประกอบการขนส่ง

(๑๐) ทำอากาศยาน

(๑๑) อุตสาหกรรมในครัวเรือน

(๑๒) สถานีจำหน่ายน้ำมันเชื้อเพลิง

(๑๓) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดเล็ก/วิสาหกิจขนาดย่อม

(๑๔) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเช่นเดียวกับ (๑)-(๑๓)

“แหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทที่ ๓” หมายความว่า

(๑) โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

(๒) อาคารชุดหรือคอนโดมิเนียม

(๓) ห้างสรรพสินค้า/ศูนย์การค้า

(๔) ร้านสรรพอาหาร(ซูเปอร์มาร์เก็ต)/ร้านสะดวกซื้อ

(๕) สถานที่ประกอบธุรกิจขนาดใหญ่/วิสาหกิจขนาดกลาง

(๖) สถานที่ที่ใช้ประโยชน์ในลักษณะเช่นเดียวกับ (๑)-(๕)

“ธุรกิจขนาดเล็ก/วิสาหกิจขนาดย่อม” หมายความว่า กิจการที่โดยทั่วไปจะใช้จำนวนพนักงาน (ขนาดการจ้างงาน) ไม่เกิน ๕๐ คน

“ธุรกิจขนาดใหญ่/วิสาหกิจขนาดกลาง” หมายความว่า กิจการที่โดยทั่วไปจะใช้จำนวนพนักงาน (ขนาดการจ้างงาน) เกิน ๕๐ คนขึ้นไป

“น้ำบาดาล” หมายความว่า น้ำบาดาล ตามกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล

“ค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย” หมายความว่า เงินที่เทศบาลเรียกเก็บเป็นค่าก่อให้เกิดน้ำเสียจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทต่าง ๆ ตามอัตราที่เทศบาลกำหนด

“ค่าธรรมเนียมการระบายน้ำทิ้ง” หมายความว่า เงินที่เทศบาลเรียกเก็บเป็นค่าการระบายน้ำทิ้งจากแหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทต่าง ๆ ตามอัตราที่เทศบาลกำหนด

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีนครอุดรธานี หรือรองนายกเทศมนตรีนครอุดรธานี ผู้ซึ่งนายกเทศมนตรีนครอุดรธานีแต่งตั้งให้ปฏิบัติงานแทน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดเทศบาลนครอุดรธานี รองปลัดเทศบาลนครอุดรธานี และพนักงานเทศบาลสามัญ ผู้ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นแต่งตั้งให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามเทศบัญญัตินี้

“เทศบาล” หมายความว่า เทศบาลนครอุดรธานี

ข้อ ๔ ให้นายกเทศมนตรีนครอุดรธานี รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งอื่นใด และยกเว้นค่าธรรมเนียม เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวดที่ ๒

การรวบรวมและการบำบัดน้ำเสีย

.....

ข้อ ๕ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียมีหน้าที่จัดส่งน้ำเสียไปทำการบำบัดโดยระบบบำบัดน้ำเสียรวมของเทศบาล

ข้อ ๖ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง ส่งน้ำเสียเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสียหรือส่งน้ำทิ้งเพื่อการระบายน้ำทิ้ง มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการต่อท่อเชื่อม ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๗ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ระบายน้ำเสียที่มีค่าเกินกว่ามาตรฐานที่ระบบบำบัดน้ำเสียจะรับได้ลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อรวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ข้อ ๘ ห้ามมิให้ผู้ใดเททิ้งของเสียลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อรวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ข้อ ๙ ห้ามมิให้ผู้ใดเททิ้งวัตถุอันตรายลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อรวบรวมน้ำเสีย หรือ แหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ข้อ ๑๐ ห้ามมิให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาล ระบายน้ำเสีย โดยมีผ่านการฆ่าเชื้อ ลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อรวบรวมน้ำเสีย หรือแหล่งรองรับน้ำทิ้ง

ข้อ ๑๑ ห้ามมิให้โรงงานอุตสาหกรรมระบายน้ำเสีย โดยไม่ผ่านการบำบัดตามกฎหมาย ว่าด้วยโรงงาน

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้มีการระบายน้ำทิ้งหรือน้ำเสียลงสู่ท่อรับน้ำเสีย ท่อรวบรวมน้ำเสีย หรือ แหล่งรองรับน้ำทิ้ง โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่และปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการตลอดจนเงื่อนไขหรือคำสั่งอื่นใดของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการต่อท่อเชื่อม โดยมีได้รับอนุญาตเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๕ ในกรณีที่แหล่งกำเนิดน้ำเสียใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการบำบัดน้ำเสียหรือการระบายน้ำทิ้งตามเทศบัญญัตินี้ หรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ให้ยื่นคำร้องแจ้งเหตุผลและความจำเป็นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อพิจารณา หรือกำหนดวิธีการบำบัดน้ำเสีย หรือการระบายน้ำทิ้งโดยวิธีอื่นเป็นการชั่วคราว ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

หมวดที่ ๓

อำนาจหน้าที่

ข้อ ๑๖ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในอาคาร สถานที่และเขตที่ตั้งของแหล่งกำเนิดน้ำเสีย หรือเขตที่ตั้งระบบ บำบัดน้ำเสียของบุคคลใดๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบสภาพการต่อท่อเชื่อม การทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือการทำงานของระบบการใช้น้ำบาดาล หรืออุปกรณ์และเครื่องมือต่างๆ เพื่อควบคุมการปล่อยน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง รวมทั้งตรวจบันทึกรายละเอียด สถิติ หรือข้อมูลเกี่ยวกับการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย หรือการทำงานของระบบการใช้น้ำบาดาล หรืออุปกรณ์ และเครื่องมือดังกล่าว หรือเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

(๒) สั่งให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง ดำเนินการ เกี่ยวกับการต่อท่อเชื่อมใดๆ จากแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือน้ำทิ้งลงสู่ท่อรับน้ำเสีย หรือท่อรวบรวมน้ำเสีย

(๓) อนุญาตให้ต่อท่อเชื่อมน้ำเสียหรือน้ำทิ้ง

(๔) อนุญาตให้ระบายน้ำทิ้ง ลงสู่แหล่งรองรับน้ำทิ้งหรือระบบบำบัดน้ำเสีย

(๕) ประเมินและพิจารณาค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย และค่าธรรมเนียมการระบายน้ำทิ้ง กรณีที่ใช้น้ำจากแหล่งน้ำประปา หรือกรณีที่ใช้น้ำจากแหล่งอื่นที่ไม่ใช่ประปา ให้ประเมินและพิจารณาด้วยวิธีแบบ เหนมาจ่ายเป็นรายเดือน

หากเปลี่ยนแปลงการประเมินและพิจารณาด้วยวิธีแบบเหนมาจ่ายเป็นรายเดือน สำหรับกรณีที่ ใช้น้ำจากแหล่งน้ำประปา ให้ประเมินและพิจารณาจากอัตราร้อยละ ๘๐ ของการใช้น้ำประปา หรือกรณีที่ใช้น้ำจาก แหล่งอื่นที่ไม่ใช่ประปา ให้ประเมินและพิจารณาจากอัตราการใช้น้ำตามข้อเท็จจริง

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจใช้ดุลยพินิจวินิจฉัยปัญหาจากการประเมินและพิจารณาค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย หรือค่าธรรมเนียมการระบายน้ำทิ้ง แต่ทั้งนี้ การประเมินและพิจารณาค่าธรรมเนียมดังกล่าว ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์การคิดคำนวณตามหลักวิชาการ

ข้อ ๑๗ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในบริเวณที่มีแหล่งกำเนิดน้ำเสีย เพื่อตรวจสอบว่าได้มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้หรือไม่ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือสั่งให้แสดง เอกสารหรือหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

(๒) เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าแหล่งกำเนิดน้ำเสียนั้น ได้กระทำขึ้นโดยฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบแหล่งกำเนิดน้ำเสียและ บริเวณที่ตั้งนั้นได้ และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือสั่งให้แสดงเอกสารหรือหลักฐานอื่น ที่เกี่ยวข้องจากบุคคลที่อยู่หรือทำงานในสถานที่นั้น

(๓) ในการปฏิบัติตาม (๑) หรือ (๒) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องกระทำการใน เวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของสถานที่นั้น และในการนี้ให้ พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงบัตรประจำตัวเมื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องร้องขอ

หมวดที่ ๔

ค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย และค่าธรรมเนียมการระบายน้ำทิ้ง

.....

ข้อ ๑๘ ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลของแหล่งกำเนิด น้ำเสีย มีหน้าที่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย ตามอัตราทายเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลของแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเอง และทำการบำบัดน้ำเสียได้ตามมาตรฐานควบคุมการระบายน้ำทิ้ง ให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคลของแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีหน้าที่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียม การระบายน้ำทิ้ง ตามอัตราทายเทศบัญญัตินี้

ในกรณีที่ไม่สามารถจัดเก็บจากผู้เช่าได้ ให้เจ้าของผู้ให้เช่าที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือนิติบุคคล มีหน้าที่ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย และค่าธรรมเนียมการระบายน้ำทิ้ง แทนผู้เช่า

ข้อ ๑๙ อัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย และค่าธรรมเนียมการระบายน้ำทิ้ง ตามเทศบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย และค่าธรรมเนียมการระบายน้ำทิ้ง โดยได้รับความยินยอมจากสภาเทศบาล พร้อมทั้งประกาศอัตราดังกล่าว ให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน

หมวดที่ ๕
บทกำหนดโทษ

.....

ข้อ ๒๐ เจ้าของผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัติ ข้อ ๑๘ หรือข้อ ๑๙ ต้องเสียค่าปรับเป็นสี่เท่าของอัตราค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๒๑ ผู้ใดขัดขวางเจ้าพนักงานท้องถิ่นและหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานตาม ข้อ ๑๖(๑) หรือข้อ ๑๗(๑) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๒ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อ ๕ หรือข้อ ๑๖(๒) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ข้อ ๒๓ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียหรือผู้ใดฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ หรือข้อ ๑๔ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท และหากการฝ่าฝืนนั้น ทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบบำบัดน้ำเสียรวม จะต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมายอื่นอีกด้วย

หมวดที่ ๖
การอุทธรณ์

.....

ข้อ ๒๔ เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย หรือผู้ใช้บริการการรวบรวมและบำบัดน้ำเสียผู้ใดเห็นว่าประเภท ขนาด และอัตราค่าธรรมเนียมตามเทศบัญญัตินี้ ที่เทศบาลจัดเก็บไม่ถูกต้อง สามารถยื่นคำร้องพร้อมหลักฐานต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อพิจารณาภายในสิบห้าวัน นับจากวันที่ได้รับใบแจ้งหนี้ค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย และค่าธรรมเนียมการระบายน้ำทิ้ง

การพิจารณาอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะพิจารณาโดยไม่ชักช้า และมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้เป็นที่สิ้นสุด

หมวดที่ ๗
บทเฉพาะกาล

.....

ข้อ ๒๕ ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสีย มีระบบบำบัดน้ำเสียของตนเองอยู่แล้วประสงค์จะใช้ระบบบำบัดน้ำเสียที่มีอยู่นั้น แต่ไม่สามารถทำการบำบัดน้ำเสียตามมาตรฐานที่กำหนด มีหน้าที่ต้องดำเนินการหรือปรับปรุงแก้ไขให้ใช้งานได้ภายในสี่สิบห้าวัน สำหรับอาคารประเภทบ้านพักอาศัย และภายในเก้าสิบวัน สำหรับอาคารประเภทสถานประกอบการ ทั้งนี้ นับจากวันที่เทศบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียไม่สามารถดำเนินการ หรือปรับปรุงแก้ไขให้ เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ยื่นคำขอผ่อนผันต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนสิ้นสุด ระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่งไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน และเมื่อมีเหตุอันควรให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาผ่อนผัน ได้ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับอนุญาตให้ผ่อนผัน ทั้งนี้ การผ่อนผันจะต้องคำนึงถึงผลที่จะกระทบต่อ สุขภาพอนามัยของประชาชนด้วย

เมื่อพ้นกำหนดผ่อนผันตามวรรคสอง เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียต้องจ่าย ค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย หรือค่าธรรมเนียมการระบายน้ำทิ้ง ตามอัตราที่ทางเทศบาลกำหนด

ข้อ ๒๖ เทศบาลยกเว้นไม่เรียกเก็บค่าธรรมเนียมบำบัดน้ำเสีย หรือค่าธรรมเนียมการ ระบายน้ำทิ้ง จากเจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดน้ำเสียประเภทที่ ๑ จนกว่าจะมีประกาศ เปลี่ยนแปลง

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

(ลงนาม) นายอิทธิพนธ์ ตรีวัฒนสุวรรณ
(นายอิทธิพนธ์ ตรีวัฒนสุวรรณ)
นายกเทศมนตรีนครอุดรธานี

อนุมัติ/เห็นชอบ

(ลงนาม) นายนพวัชร สิงห์ศักดิ์
(นายนพวัชร สิงห์ศักดิ์)
ผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี

